
ADVIES

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van sommige bepalingen van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid en van de ordonnantie van 8 september 1994 tot regeling van de drinkwatervoorziening via het waterleidingnet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om sociale maatregelen op te nemen

Aanvrager	Minister Alain Maron
Aanvraag ontvangen op	6 april 2021
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Advies aangenomen door de Raad van Bestuur van	3 mei 2021
Advies bekrachtigd door de Plenaire zitting van	20 mei 2021

Vooraf

De huidige wijziging van de tariefmethodologieën, die op de waterdiensten toepasbaar zijn, leidt tot de vaststelling van nieuwe tarieven. In dit verband herhaalt **Brupartners** dat hij de volgende adviezen heeft uitgebracht :

- op 18 maart 2021, het advies na aanhangigmaking door BRUGEL betreffende de ontwerpen van tariefmethodologieën die vanaf 1 januari 2022 voor de waterdiensten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toepasbaar zijn ([A-2021-020-BRUPARTNERS](#)) ;
- op 19 maart 2020, het addendum bij het advies A-2020-005-ESR van 19 februari 2020 betreffende de ontwerpen van tariefmethodologieën die vanaf 1 januari 2021 voor de waterdiensten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toepasbaar zijn ([A-2020-010-ESR](#)) ;
- op 19 februari 2020, het advies betreffende de ontwerpen van tariefmethodologieën die vanaf 1 januari 2021 voor de waterdiensten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toepasbaar zijn ([A-2020-005-ESR](#)).

Een nauwkeurige raming van de toekomstige watertarieven zal pas mogelijk zijn nadat de operatoren hun eerste tariefvoorstellen zullen hebben geformuleerd. Niettemin is het zeer waarschijnlijk dat de nieuwe tarieven, die op 1 januari 2022 van kracht zullen worden, hoger zullen zijn dan de huidige tarieven. Brupartners had in zijn drie bovengenoemde adviezen overigens al een aantal beschouwingen inzake de sociaaleconomische impact van watertarifiering geformuleerd.

Uiteraard blijven de al geldende of de geplande sociale maatregelen niet beperkt tot de voorzieningen die vandaag worden voorgesteld en zijn er al verschillende acties opgestart. Daarnaast werden er, naast de sociale voorzieningen, ook maatregelen gelanceerd die meer gericht zijn op budgetbeheersing en uitgavenvermindering van de operatoren, hetgeen tot een beperking van de hoogte van de watertarieven moet leiden (meerjareninvesteringsplan, optimalisering van de bestaande middelen, operationele en financiële rationalisering, strategisch plan, enz.).

In dit verband heeft de Regering bijkomende sociale maatregelen willen opnemen in de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid en de ordonnantie van 8 september 1994 tot regeling van de drinkwatervoorziening in het Brusselse Gewest. Deze maatregelen kunnen als volgt worden samengevat :

- Overschakeling op maandelijks (of driemaandelijks) elektronische **tussentijdse facturering** om de betaling van de voorzieningen zoveel mogelijk te spreiden ;
- Invoering van een **sociale interventie** om de mogelijke stijging van de waterprijs voor de meest kwetsbare huishoudens te neutraliseren ;
- Wijziging van de modaliteiten om een **afbetalingsplan** aan te vragen ;
- Verbod op **afsluitingen van waterverdeling voor huishoudelijk gebruik** ;
- Verbetering van de **voorlichting van de verbruikers** aangaande hun rechten en hun waterverbruik ;
- Naast energie, uitbreiding van de bevoegdheden van de **Geschillendienst** van BRUGEL tot de watersector.

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Sociale impact

Gelet op het specifieke karakter van het Brussels Gewest wat armoede betreft, en het feit dat de waterfacturering een «gedwongen uitgave» is, heeft **Brupartners** regelmatig het grote maatschappelijke belang van watertarifiering benadrukt. Hij deelt dan ook de wens van de Regering om «*de meest kwetsbaren te beschermen door de uitvoering van de Resolutie van het Brussels parlement betreffende de toegang tot water voor iedereen en de strijd tegen waterarmoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 30 april 2019*».

In het kader van de wijziging van de ordonnantie tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid, met het oog op de vaststelling van de sociale voorzieningen ter begeleiding van de herziening van de tariefmethodologieën die op de waterdiensten toepasbaar zijn, verheugt **Brupartners** zich erover dat gehoor is gegeven aan zijn verzoek om te worden geraadpleegd. Tevens staat hij positief tegenover het feit dat deze maatregelen ter bescherming en waarborging van de toegang tot water werden opgenomen in een ordonnantie, die de duurzaamheid ervan waarborgt.

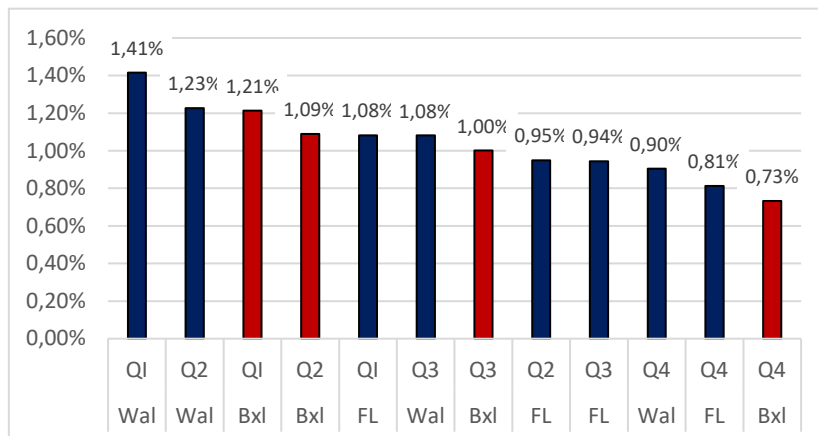
Brupartners betreurt echter dat deze raadpleging plaatsvindt zonder dat statistische/cijfermatige gegevens ter ondersteuning van de geplande maatregelen werden verstrekt.

Brupartners wenst de stelling in de nota aan de Regering, dat water in Brussel goedkoper zou zijn dan in de rest van het land, te nuanceren.

Hoewel water in absolute termen per m³ goedkoper is in Brussel, mag hieruit geenszins worden afgeleid dat de relatieve uitgaven voor water lager zouden zijn voor de Brusselse huishoudens uit de onderste helft van het inkomenspectrum.

Als men namelijk de uitgaven voor water bekijkt in termen van verhouding tot het maandelijkse gezinsbudget, behoren de huishoudens van de twee laagste inkomenskwartielen in Brussel tot de vier inkomensgroepen die het grootste deel van hun budget aan water uitgeven. Het onderste kwartiel van de Brusselse huishoudens is bijzonder slecht geplaatst. De volgende grafiek illustreert deze situatie :

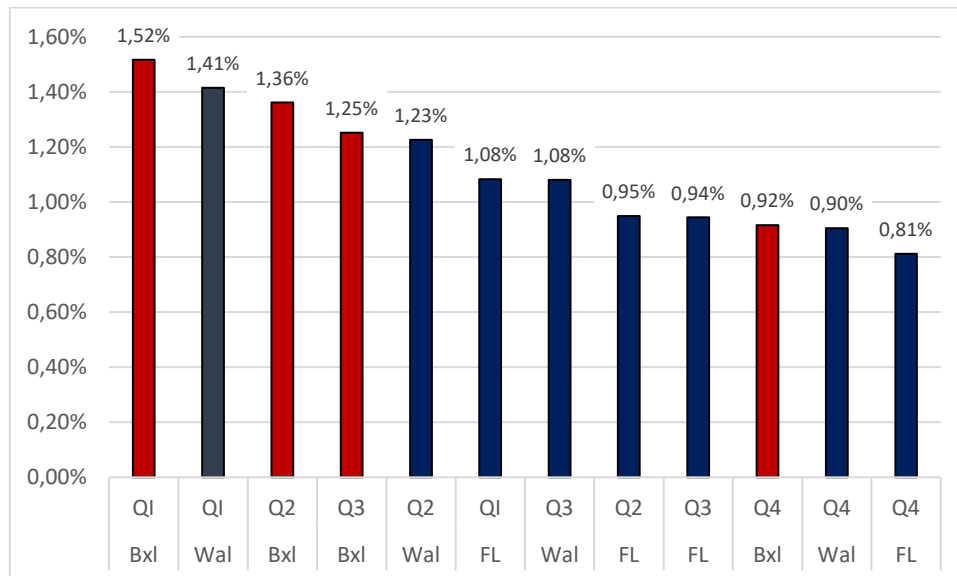
Grafiek 1 : Aandeel van het huishoudinkomen dat aan water wordt besteed (per kwartiel)

Bron : Onderzoek naar de huishoudbudgetten 2018

Indien de huishoudbudgetten en de waterprijzen in de andere gewesten constant zouden blijven, dan zou een lineaire stijging van het watertarief met 25% ertoe leiden dat het aandeel van de Brusselse huishoudbudgetten dat aan water wordt besteed, naar de eerste plaats in de rangschikking zou opschuiven. Het hoogste Brusselse inkomenskwartiel zou dan de groep zijn die het grootste deel van het budget zou moeten besteden aan water op nationaal niveau, zoals geïllustreerd in grafiek 2.

Grafiek 2 : Aandeel van het huishoudinkomen dat aan water wordt besteed, uitgaande van een stijging van 25% van het watertarief (per kwartiel)

Bron : Onderzoek naar de huishoudbudgetten 2018. Eigen berekeningen

Rekening houdend met deze elementen benadrukt **Brupartners** het belang van zowel de sociale maatregelen die door het onderhavige voorontwerp van ordonnantie worden beoogd, als van de ondersteuning van de verbruikers.

Bovendien herhaalt **Brupartners** de Regering te hebben verzocht om alternatieve manieren te onderzoeken om de operatoren te financieren (met name voor de renovatie van het netwerk voor de opvang van rioolwater), waaronder het aanvragen van Europese fondsen die in het kader van het herstel beschikbaar zijn (zie advies [A-2021-020-BRUPARTNERS](#) betreffende de ontwerpen van tariefmethodologieën die voor de waterdiensten toepasbaar zijn). Hij geeft aan dat hij in dit verband nog geen feedback heeft ontvangen.

Tevens herhaalt **Brupartners** in hetzelfde advies vraagtekens te hebben geplaatst bij de integratie van de kosten voor grondwaterbeheer/-sanering in de verbruikstarieven (zie punt 2.4. « Regenwater » hieronder).

Met betrekking tot de tussentijdse facturering

Brupartners stelt vast dat de maandelijkse elektronische tussentijdse facturering de enige maatregel in dit voorontwerp van ordonnantie is die toegankelijk is voor de economische actoren (zie punt 1.2. « Economische impact » hieronder).

Brupartners benadrukt dat de wil om de digitalisering van het factureringsproces voor waterverbruik te vergroten, betekent dat er gelijklopend een ambitieus en proactief beleid op het gebied van digitale inclusie moet worden gevoerd. In dit verband wijst hij erop dat het dossier van zijn Tijdschrift van december 2020 precies aan dit thema was gewijd ([hier](#) te raadplegen).

Tot slot vraagt **Brupartners** dat elektronische communicatie niet de standaard factureringsoptie zou zijn wanneer Vivaqua over het e-mailadres van de abonnee beschikt. Elektronische communicatie mag enkel worden geactiveerd indien de abonnees hierom uitdrukkelijk verzoeken. Bovendien moet voor de abonnees de mogelijkheid zijn voorzien om naar een « papieren » facturering terug te keren.

Met betrekking tot de sociale interventie

Brupartners merkt op dat de sociale interventie de vorm zal aannemen van een bedrag dat wordt toegekend aan huishoudens waarvan ten minste één lid de verhoogde tussenkomst van de ziektekostenverzekering geniet (NVDR : "BVT"-statuut). Afhankelijk van het type meter van het begunstigde huishouden wordt het bedrag van de sociale interventie ofwel automatisch van de factuur afgetrokken (individuele meter) ofwel rechtstreeks gestort (collectieve meter). In dit verband vestigt **Brupartners** de aandacht op het feit dat de sociale interventie lineair zou zijn, terwijl de ontwerpen van tariefmethodologieën een verschillende tarifiering voorzien (lineair of progressief), afhankelijk van het type meter van de huishoudens. Hij vraagt zich af wat de mogelijke onvoorziene gevolgen van deze situatie zijn voor de billijkheid tussen de huishoudens.

Gebruik van de wet

Brupartners is verheugd over de automatische toekenningsprocedure in combinatie met de mogelijkheid om een sociale interventie aan te vragen in gevallen waarin deze automatische toekenning niet kan worden toegepast.

Brupartners wijst er echter op dat de vergelijkbare regeling, die in Antwerpen wordt toegepast, ertoe leidt dat een derde van de consumenten, die erop beroep zouden kunnen doen, er geen gebruik van maken. Daarom pleit hij voor een efficiëntere toepassing, waarbij een grote groep begunstigten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet wordt uitgesloten.

Meer in het algemeen is **Brupartners** van mening dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan dit aandeel van de consumenten die niet aan hun lot mogen worden overgelaten (het zou kunnen gaan om verschillende tienduizenden Brusselaars). Hij gelooft dat dit zal moeten gebeuren door de sensibilisering en de begeleiding van deze groep, zodat zij meer hun rechten laten gelden. Voorts kan worden gedacht aan proactieve strategieën van de kant van de wateractoren (geïnspireerd op bestaande praktijken op het gebied van gezinstoelagen), ook al zijn deze duur en ingewikkeld om uit te voeren.

Toepassingsgebied

Brupartners is van mening dat de reikwijdte van de sociale interventie (begunstigde van de "BVT"-status) te beperkend is.

Uit de nota aan de Regering blijkt dat de "BVT"-status en – bijgevolg – de sociale interventie op 27% van de Brusselse bevolking betrekking zouden hebben.

Het armoede- en uitsluitingspercentage in Brussel heeft evenwel betrekking op 38% van de bevolking¹, wat twee keer zo hoog is als in Europese regio's met een BBP per hoofd van de bevolking van dezelfde orde van grootte, en niet slechts 27%. Bijgevolg, en voor zover het "BVT"-statuut effectief ten goede komt aan 27% van de Brusselse bevolking, zal bijna 11% van de Brusselse

¹ <https://statbel.fgov.be/fr/themes/menages/pauvrete-et-conditions-de-vie/risque-de-pauvrete-ou-dexclusion-sociale>

bevolking uitgesloten worden van het voordeel van de sociale interventie, ook al bevinden zij zich onder de armoedegrens en zullen ze bijgevolg de verhoging van de watertarieven ondergaan.

Het verschil tussen het armoede- en uitsluitingspercentage en de BVT-dekking kan met name worden verklaard door het feit dat de inkomensdrempel van de "BVT"-status lager kan zijn dan de armoedegrens, wat betekent dat een deel van de bevolking verstoken zal blijven van de sociale steunverlening op het gebied van water en de volledige aangekondigde tariefstijging zal moeten betalen, ook al leven zij onder de armoedegrens.

Meer in het algemeen stelt **Brupartners** voor om na te denken over een mechanisme om ervoor te zorgen dat de reikwijdte van de sociale interventie een deel van de bevolking bestrijkt dat ten minste gelijk is aan het armoede- en uitsluitingspercentage, wat momenteel niet het geval is. Als voorbeeld stelt hij voor om gebruik te maken van de "BVT"-status, maar ook om te voorzien in de mogelijkheid voor consumenten om bij de operatoren een inkomensvoorwaarde te laten gelden om toegang te krijgen tot de sociale interventie. Deze mogelijkheid zou op de waterrekening moeten worden vermeld.

Toegang tot de "BVT"-status

De verwijzing naar het BVT-statuut in de definitie van het toepassingsgebied doet het probleem rijzen van de gezinnen die dit statuut zouden kunnen genieten maar er geen toegang toe hebben omdat ze er geen gebruik van maken, een probleem dat in Brussel door het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn² als belangrijk wordt aangevinkt.

De automatische toekenning van de "BVT"-status betreft alleen de "BVT-uitkering", en niet het "BVT-inkomen", waarvoor de begunstigten verplicht een aanvraag moeten indienen. Aan een potentieel belangrijk deel van de begunstigten van de sociale interventie zal derhalve niet enkel de "BVT"-status maar ook de sociale interventie worden onzegd.

Brupartners is daarom van mening dat in het ontwerp van ordonnantie moet worden bepaald dat potentiële begunstigten van sociale interventies een aanvraag kunnen indienen los van de aanvraag van de BVT-status. Deze mogelijkheid om in aanmerking te komen voor sociale steun, alsmede de administratieve stappen die moeten worden ondernomen om de "BVT"-status te verkrijgen, moeten op duidelijke en begrijpelijke wijze aan alle huishoudens worden meegedeeld in een bijlage bij de waterfactuur en in elke daaropvolgende betalingsherinnering.

Sociale bijstand voor kinderen ten laste van gescheiden ouders

Brupartners stelt zich vragen bij de modaliteiten voor de toekenning van sociale interventies aan kinderen ten laste van gescheiden ouders. Worden deze bedragen alleen toegekend aan ouders die officieel zijn ingeschreven in dezelfde woonplaats als het kind?

Brupartners betreurt dat er niet meer rekening wordt gehouden met deze situatie en stelt enerzijds voor om het bestaande maar te weinig gebruikte "co-ouderschap" tarief te handhaven en het publiek beter te informeren over het bestaan van deze voorziening. Anderzijds stelt hij de volgende denkpijpen voor om de situatie van deze groep te verbeteren:

- Een mechanisme overwegen dat het begrip "gastouder" erkent, waardoor een ouder de identiteit van een kind, dat niet bij hem/haar woonachtig is, kan laten opnemen in het

²https://www.ccc-ggc.brussels/sites/default/files/documents/graphics/rapport-pauvrete/rapport_thema_fr_2016.pdf

bevolkingsregister teneinde het bedrag van de sociale interventie te verdelen (door de bevoegde gezagsniveaus hierbij te betrekken);

- Een verklaring op erewoord toestaan om de verdeling van de ouderlijke last mee te delen (wat leidt tot een gelijkwaardige verdeling van het bedrag van de sociale tussenkomst).

Conclusies

Brupartners herinnert eraan dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest er zich door de integratie van de "Blue Communities" toe heeft verbonden om de toegang tot water als een essentieel mensenrecht te beschermen, en is van mening dat de sociale tussenkomst de verhoging van de waterprijs volledig moet compenseren voor de 38% huishoudens die onder de armoedegrens leven, met inbegrip van de begunstigden van het "BVT"-statuut.

Brupartners stelt daarom voor dat het beginsel dat sociale maatregelen de huishoudens, die ervoor in aanmerking komen, volledig moeten compenseren voor stijgingen van de waterprijzen die het gevolg zijn van veranderingen van de tariefmethodologieën van de wateroperatoren, uitdrukkelijk wordt opgenomen in de ordonnantie tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid.

Aangezien tot slot een aantal essentiële kenmerken van de sociale interventieregeling nog bij regeringsbesluit moeten worden vastgesteld (bedragen, modaliteiten van berekening, uitkering en financiering), vraagt **Brupartners** om hierover te worden geraadpleegd.

Betreffende de voorwaarden voor de toekenning van afbetalingsplannen

Brupartners merkt op dat afbetalingsplannen automatisch beschikbaar zullen zijn voor klanten die in gebreke blijven (hoewel aan klanten die in gebreke blijven tijdens meer dan twee termijnen van een lopend betalingsplan nog steeds een plan geweigerd kan worden). Bovendien moeten de betalingsregelingen "redelijk" zijn, d.w.z. dat zij geen afbreuk mogen doen aan het vermogen van de klant en zijn gezin om een menswaardig leven te leiden. Deze betalingsregelingen mogen echter niet langer dan 18 maanden duren. **Brupartners** wijst erop dat dit in tegenspraak kan zijn met de redelijkheid van het betalingsplan. Hij vraagt dan ook dat de termijn van 18 maanden wordt geschrapt.

Indien de inachtneming van het "redelijke" karakter van een afbetalingsplan of de beperking ervan in de tijd het niet mogelijk maakt om voldoende termijnen vast te stellen om de betalingsachterstand in te halen, dan kan het Sociaal Waterfonds een deel van een afbetalingsplan voor zijn rekening nemen dat niet kan worden gedragen door de afnemer die in gebreke blijft.

Brupartners merkt op dat deze tussenkomst van het Sociaal Waterfonds niet automatisch is en zal afhangen van een besluitvormingsproces waarbij ook de OCMW's betrokken zijn. Hij onderstreept dat deze situatie zou kunnen leiden tot een beroep op de rechter in geval van de betwisting van beslissingen. Hoewel alle personen tegen wie een rechtsvordering wordt ingesteld in principe gelijk zijn voor de rechter, bestaan er in werkelijkheid nog steeds verschillen wat het beroep op rechten betreft.

Brupartners stelt voor dat men de mogelijkheid zou overwegen dat deze wijzigingen, die aan de modaliteiten voor de toekenning van afbetalingsplannen worden aangebracht, eveneens aan de economische actoren ten goede zouden kunnen komen.

Betreffende de onderbreking van de watervoorziening voor huishoudelijke doeleinden

Brupartners merkt op dat de voorwaarden, de begeleidende regelingen en de datum van inwerkingtreding van dit verbod nog moeten worden vastgesteld. Er zijn dus nog een aantal onduidelijkheden met betrekking tot deze bepaling (met name wat betreft de uitvoering ervan vanaf 1 januari 2022).

Het lijkt beter te zijn om de formulering van de betrokken bepaling te wijzigen door te bepalen dat afsluitingen alleen zijn toegestaan in de gevallen die limitatief worden opgesomd in het toekomstige regeringsbesluit.

Brupartners wenst geraadpleegd te worden over het besluit waarin zal worden bepaald wanneer afsluitingen zijn toegestaan.

Brupartners vraagt zich af of het gepast is om te communiceren over een regeling die nog moet worden verduidelijkt door te beweren dat afsluitingen voortaan verboden zullen zijn, zonder te preciseren dat ze in bepaalde gevallen wel degelijk mogelijk zullen blijven en dat de watertarieven vanaf 1 januari 2022 zullen stijgen. Daarom dringt hij erop aan dat in de ordonnantie een deadline voor de tenuitvoerlegging van het onderbrekingsverbod wordt opgenomen, alsmede overgangsmaatregelen die het mogelijk maken om het huidige afsluitingsverbod omwille van gezondheidsredenen te verlengen.

Betreffende de informatie van de verbruikers over hun rechten en hun waterverbruik

Brupartners acht het gepast om ervoor te zorgen dat alle consumenten adequaat worden geïnformeerd teneinde hen aan te moedigen om gebruik te maken van al hun rechten (zie hierboven, punt 1.1. "Sociale effecten - Betreffende de sociale tussenkomst") en om hen de nuttige gegevens te verstrekken voor een efficiënt en rationeel beheer van hun waterverbruik.

Betreffende de Geschillendienst van BRUGEL

Brupartners betreurt het ontbreken van een wettelijke basis die de regulator in staat stelt om sociale problemen in de watersector aan te pakken en verheugt zich over de wil om de bevoegdheden van de Geschillendienst van BRUGEL tot de watersector uit te breiden.

1.2 Economische gevolgen

Behalve de impact voor de huishoudens benadrukt **Brupartners** dat elke verhoging van de watertarieven een negatieve economische impact kan hebben die zeer groot kan zijn, vooral voor actoren in sectoren die veel water verbruiken (gevelreiniging, autowasstraten, wasserijen, kappers, enz.)

De prijs van water vormt immers een belangrijke kostenpost voor de werking van bedrijven in bepaalde sectoren. Hoewel zij individuele oplossingen kunnen toepassen (specifieke wateropvang, hergebruik van regenwater, enz.), hebben de economische actoren geen toegang tot een netwerk (distributie en opvang) van water van industriële kwaliteit. Bijgevolg zijn deze actoren verplicht om drinkwater te verbruiken dat bestemd is voor huishoudelijk gebruik (duurder dan eventueel water van lagere kwaliteit), terwijl zij dit water voor hun processen niet nodig hebben.

Bovendien zullen de economische gevolgen van een verhoging van de watertarieven des te groter zijn omdat deze verhoging zou plaatsvinden in een uiterst ongunstige economische context omwille van de gezondheids crisis.

Brupartners merkt echter op dat, afgezien van de maandelijkse elektronische tussentijdse facturering voor zowel huishoudens als bedrijven, het voorontwerp van ordonnantie niet voorziet in maatregelen ten behoeve van economische actoren in moeilijkheden. Hij herhaalt daarom de volgende vragen (geformuleerd in zijn advies [A-2021-020-BRUPARTNERS](#)) :

- Een nauwkeurige studie van het effect op economische activiteiten die grote hoeveelheden water verbruiken;
- Ervoor zorgen dat de negatieve gevolgen van elk tariefverhoging voor de economische actoren, die in het kader van hun activiteiten water moeten verbruiken, beperkt blijven;
- Een studie over de distributie en recuperatie van water van industriële kwaliteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 Definitie van het begrip "huishouden" (artikel 2)

Brupartners is van mening dat bepaalde aspecten van het in de verordening uitgewerkte begrip van "huishouden" kunnen leiden tot de uitsluiting van bepaalde consumenten van de voorgestelde regelingen. Hij vestigt met name de aandacht op de volgende punten:

- Het feit dat een persoon "gedomicilieerd" moet zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om onder de definitie van "huishouden" te vallen, is te beperkend;
- Het naast elkaar bestaan van de begrippen "huishouden" en "gebruiker" in de verordening leidt tot verwarring;
- Het feit dat de definitie van "huishouden" geen "feitelijk samenwonenden" lijkt te omvatten.

Brupartners vraagt om een verdere verduidelijking van de reikwijdte van de sociale bepalingen die van toepassing zijn op "huishoudens" en "gebruikers".

2.2 Abnormaal hoog waterverbruik

De erkenning van een abnormaal hoog waterverbruik als basis voor de toegang tot bepaalde speciale regelingen (zowel wat prijsstelling als betalingsplannen betreft) is altijd een probleem geweest.

Brupartners is daarom van mening dat het bestaan van een lekkentarief in de ordonnantie moet worden opgenomen en een stap vooruit zou betekenen. Volgens Brupartners zal deze bepaling het onder meer mogelijk maken om consumenten, die met deze situatie te maken krijgen, beter te ondersteunen.

Bewust van het feit dat de erkenning van een abnormaal hoog verbruik een complexe aangelegenheid is, wenst **Brupartners** niettemin te benadrukken dat het criterium, dat momenteel in de algemene voorwaarden van Vivaqua is opgenomen (een verhoging van de factuur met 50% ten opzichte van de vorige facturering), enerzijds simplistisch is en geen oplossing biedt voor een abnormaal hoog waterverbruik gedurende meer dan een jaar (of dit nu het gevolg is van onwetendheid of van geschillen over wie verantwoordelijk is voor de vaststellingen/herstellingen) en anderzijds geen oplossing biedt voor mensen achter een collectieve meter. Hij verzoekt derhalve dit element in toekomstige beschouwingen op te nemen.

2.3 Regenwater

Brupartners herinnert eraan dat hij het van essentieel belang acht dat de elementen, die in de berekening van de reële waterprijs moeten worden opgenomen, nauwkeurig worden omschreven. In dit verband moeten vraagtekens worden geplaatst bij de integratie van de kosten van het regenwaterbeheer/-sanering in de verbruikstarieven, aangezien deze kosten niet rechtstreeks verband houden met het verbruik. De integratie van de volledige kost van afvalwaterzuivering in de facturering aan de waterverbruikers wijkt derhalve af van het beginsel "de vervuiler betaalt".

Brupartners herinnert eraan dat hij van oordeel is dat :

- een exclusieve financiering van elementen die niet volledig verband houden met het waterverbruik door middel van de facturering aan de consument abnormaal is;
- de kosten van regenwaterbeheer/-zuivering moeten worden gedekt door een gewestelijke toelage en niet mogen worden doorberekend aan de consument;
- de dekking van dit deel van de waterrekening door een gewestelijke toelage de stijging van de waterprijzen, die het gevolg zou zijn van wijzigingen van de prijsstellingsmethodologie, zou beperken of zelfs teniet zou doen.

*
* *